

Bir Umut
Yorgunsun,uzaklardan gelmişsin,
Yitirmişsin ne varsa birer birer.
Bir sağlık,bir sevinç,bir umut
Onlar da neredeyse gitti,gider.
Dost bildiğin insanların yüzleri
Aynalar gibi kapkara.
Suyu mu çekilmiş bu bulutların
Dönmüşsün kuruyan ırmaklara.
Taşlara düşen saatler gibi
Ne artı ne eksi
Bir sağlık,bir sevinç,
bir umut
Hikaye hepsi...

Cahit Sıtkı Tarancı

Saat beş. O çok önemli sınavıma saatler kalmış. Bir senede yitirmişim çoğu şeyimi. Sağlığım desem, fiziksel olarak iyi görünebilirim ama gözlerimin altı yorgunluktan şiş,yüzümün rengi belirsiz beyaz desem,değil sarı desem,değil. Mental olarak hiç konuşmayayım bile. İçim dışım kitap,soru,özet,ödev,test,sınav,yanlış,doğru...

Başka şey düşünemez,göremez,duyamaz, hissedemez oldum. Dost bildiğim insanlar düşman kesilmiş, yüzleri kapkara ama nedeni çok açık değil mi, herkes birbirine nasıl fark atarım,nasıl geçerim derdinde. Şöyle bir dışarı çıkayım dedim. Gardrobun kapağını açtım. Bir tişört,bir hırka,bir eşofman alıp giyeceğim. Giydim ve evden çıktım. Sanki bulutların suyu çekilmiş. Hava bile her şeyden şikayetçi ki haklı. Neyse şöyle böyle bir saat hava aldım. İhtiyacım varmış sanırım. Eve döndüm. Masanın başına oturdum. Notlarıma baktım. Biliyorum eksiklerim var ama hangisini tamamlayayım. Bir masaya oturayım dedim, notlarıma bakarken bir bakmışım uyuya kalmışım. Kalktığımda kafam kazan gibiydi. Rüyamda bile yarının nasıl geçeceğini gördüm. Detay verirsem,pek hoş değildi. Sabah uyanamamıştım, sınava son yarım saatte yetişebilmişim, bir de o uykulu halde soruları okumaya çalışıyorum. İşte orada da uyandım. Bir saate baktım saat on olmuş. Bu saatten sonra kitap okusam okuduğumu anlamam, son bir özetlerime baksam onları da anlamam. Tabii telefonum da var ona da bakabilirim ama nerede olduğu meçhul. Hayatımın büyük bir bölümünü etkileyen sınava gireceğim. 2 saatte olup çıkacağım sınav lise hayatımı belirleyecek. Umursuyorum ama bu saatten sonra umursasam neye yarar eksiklerim olduktan sonra. Sınavdan çok da umutlu değilim ama hani insanın içinde hep bir umut ışığı vardır ya işte sanki o bende de var ama nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Taşlara düşen saat gibi ne artı ne eksi olması gerektiği gibi. Bu arada saat geç olmuş ama benim uykum yok ve uzun bir süre de gelmeyecek çünkü akşam üzeri uymuştum. Sabaha kadar uyuyamazsam da olmaz ki. Yorgun olamasam da,uykulu olmasam da yatağa girdim. Yastığa kafamı koydum. Belki uyumama yardımcı olur diye ama

göz kapaklarım birbirine değmekte çok inatçı. Biraz sonra dışarıdan müzik sesi geldi. Kalktım,camdan dışarı baktım yolda bir grup, enstrümanlarıyla caz müziği çalıyordı. Sanırım 4 kişilerdi. Diğer apartmanlardaki insanlar da camlarından onları dinliyorlardı. Onları dinledim,onları dinlerken geçirdiğim 1 seneyi düşündüm. Yorgunluklar, moral bozuklukları, pes etmeler, düşüşler,çıkışlar,hayal kırıklıkları... Bu kadar olumsuz şeyler içinde ayakta kalmaya çalışan umudum. Ona çok teşekkür ediyorum. O beni bütün sene ayakta tuttu daha doğrusu tutmaya çalıştı diyelim. Geri yatağıma döndüm. Sabah olmuş. Sınava girdim ve hayatı sorgulamayı oracıkta bıraktım.